

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДХОДІВ МІНІМІЗАЦІЇ НАСЛІДКІВ ВОЛАТИЛЬНОСТІ НА ФІНАНСОВУ СТІЙКІСТЬ БАНКУ

Гарбар Є.С.

Київський національний торговельно-економічний університет,
Фонд гарантування вкладів фізичних осіб

В статті обґрунтована необхідність вжиття комплексних заходів для забезпечення мінімізації наслідків волатильності на фінансову стійкість банку всіма учасниками банківського ринку. Розглянуті наявні підходи щодо забезпечення зниження рівня впливу дестабілізаційних факторів на основі закордонного та вітчизняного досвіду. Проведений критичний аналіз проведеним діям регуляторів ринку. Проведений аналіз інструментарію банків, що направлений на забезпечення мінімізації наслідків волатильності на фінансову стійкість. Зроблені висновки та надані рекомендації за результатами проведеного комплексного дослідження.

Ключові слова: фінансова стійкість, аналіз діяльності банку, ефективне управління, фінансовий ринок, індикатори діяльності банку.

Постановка проблеми. Сучасний стан фінансового ринку ставить жорсткі умови для функціонування комерційних банків. Так, зважаючи на численність неплатоспроможних установ, платоспроможним банкам необхідно постійно вести боротьбу за власний фінансовий стан та фінансову стійкість. Даний процес, здебільшого, є наслідком нестабільного ринку, як фінансового так і інших, що мають вплив на діяльність банку.

Еволюційно, процес мінімізації наслідків волатильності ринку на фінансову стійкість стає повсякденним та, часом набуває більшого значення ніж конкурентна боротьба та розвиток діяльності.

Дана проблема, останнім часом набуває системного характеру, зростання її масштабу сповільнює темпи розвитку фінансової системи, економіки країни та, у випадку загострення, несе безпосередній вплив на добробут населення та імідж країни на світовій арені.

Розробка альтернативного механізму та дослідження наявних підходів зниження наслідків волатильності ринку на фінансову стійкість банку потребує значної уваги у наш час.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання аналізу антикризових заходів як регулятора ринку так і самого банку не одноразово підіймалося у працях науковців, зокрема О. Барановський досліджував окремі дії урядів та центральних банків зарубіжних країн, що направлені на зниження наслідків кризових явищ [1], В. Міщенко, В. Крилова, М. Ніконова проводили дослідження питань антикризового менеджменту активних портфельів банків, зокрема: реструктуризації та рефінансуванню [2]. Питання антикризового менеджменту також підіймалося у працях А. Турбанова [3], В. Рисіна [4], О. Береславської [5] та інших.

Поряд з численними працями науковців, питання оцінки підходів щодо забезпечення фінансової стійкості в умовах волатильності ринку не здобуло вивчення, отже, залишається актуальним та перспективним.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. З метою забезпечення ефективного функціонування, банкам необхідно постійно розробляти, проводити та вдосконалювати комплекс дій направлений на підтримання фінансової стійкості. Крім цього, поряд із самими

установами, регулятори ринку також мають забезпечувати стаке функціонування учасників ринку шляхом впровадження нормативно – правових актів відповідного змісту та направлення.

Питання комплексності та повноти підходів є одним із головних елементів, що ведуть до стабілізації системи та забезпечення її ефективного функціонування, відповідно до чого, повинен бути проведений аналіз сучасної практики запровадження підходів забезпечення фінансової стійкості банків в умовах волатильності ринку.

Мета статті. Головна мета даної роботи полягає у дослідженні ефективності підходів мінімізації наслідків волатильності на фінансову стійкість банку та розробка рекомендацій щодо наявної практики.

Виклад основного матеріалу. З метою оцінки ефективності підходів мінімізації наслідків волатильності ринку на фінансову стійкість банку, необхідно виділити самі антикризові заходи, що потенційно можуть призводити до зменшення впливу дестабілізаційних чинників та провести розмежування даних дій між суб'єктами: регулятором ринку та саме – учасниками ринку.

Безумовно, що одна із основних ролей, для стабілізації фінансової системи при нестабільному ринку, належить регулятору ринку. Основним регулятором вітчизняного ринку виступає Національний банк України.

В процесі дослідження дій Національного банку направлених на стабілізацію ринку, можливо виділити набір інструментарію для проведення

антикризових дій в період значної волатильності ринку, саме:

- підвищення ліквідності банківської системи шляхом випуску державних облігацій;
- пряме фінансування учасників ринку шляхом надання стабілізаційних кредитів та позик рефінансування;
- зниження облікових ставок;
- зменшення норм резервування та обмежень щодо утримання капіталу;
- націоналізація та рекапіталізація банків;
- розширення спектру послуг державного гарантування;
- посилений нагляд за установами з високим рівнем токсичних активів, через систему кураторства та виїзного нагляду.

Досвід країн з розвинутою економікою, в частині запровадження антикризових заходів з метою зменшення впливу на банківську установу, демонструє існування різних механізмів та схем протидії чинникам впливу. В основному, недоліки та переваги, кожного із заходів залежать від механізму та інструментарію їх реалізації. Не можна поєднувати досвід окремої країни або установи та накладати інструментарій без адаптації до системи роботи механізму що веде боротьбу із чинниками впливу волатильності ринку.

У випадку, якщо починати аналіз із механізмів мінімізації наслідків волатильності ринку з боку регулятора, то можливо виділити спільні риси зарубіжних центральних банків та Національного банку в підходах щодо реалізації анти-

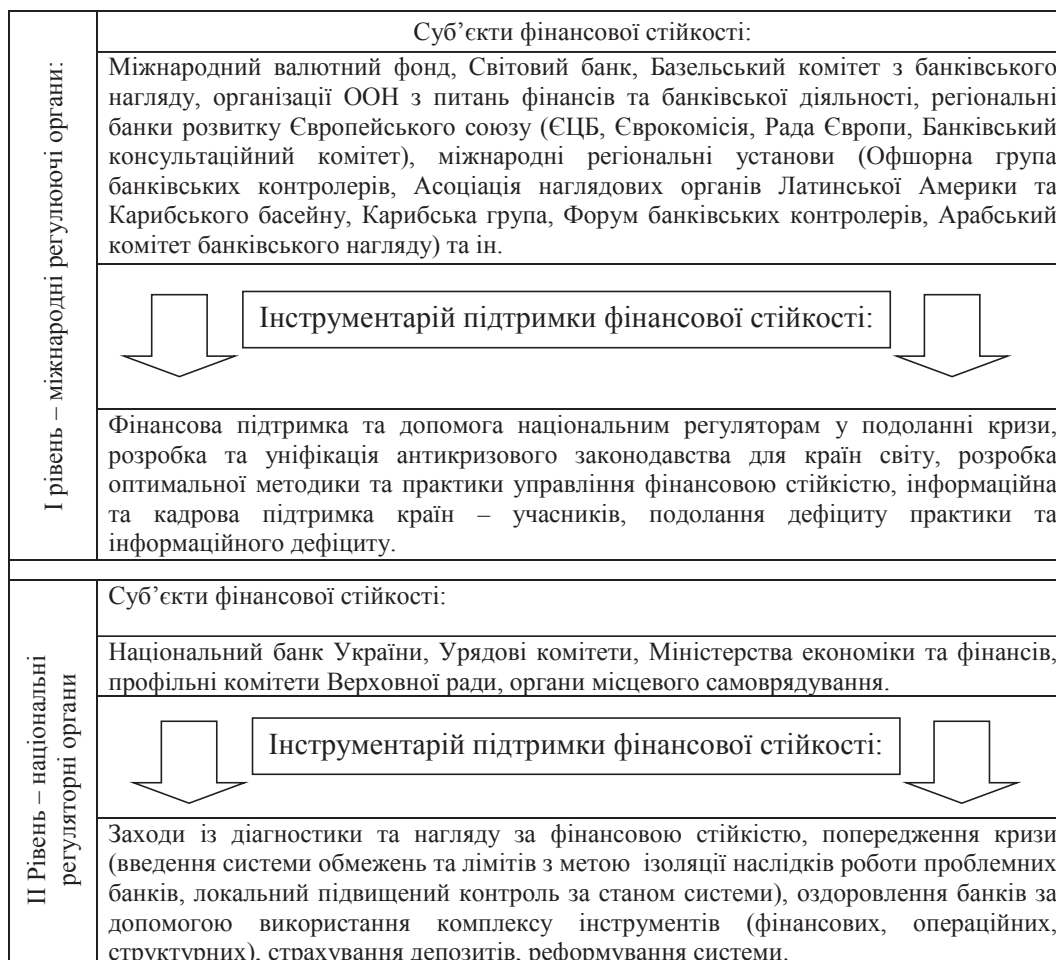

Рис. 1. Схема антикризового впливу на фінансову стійкість банку

кризових заходів. В цілому система впливу виглядає наступним чином (рис. 1).

Порівняльний аналіз антикризових заходів зарубіжних центральних банків та Національного банку України, під час волатильності ринків в системі заходів щодо антикризового управління, які спрямовані на забезпечення фінансово стійкого функціонування банків, свідчить про спільні риси подолання кризи в банківських системах.

Для оцінки ефективності впливу методів регулювання ринку, необхідним є проведення порівняльного аналізу між заходами що проводяться міжнародною спільнотою та регулятором національного ринку. Доцільно підкреслити, що для ефективного порівняння необхідні декілька факторів, що можуть зробити порівняння релевантним.

Один із згаданих факторів – невеликий хронологічний розрив між явищами на ринку. Другий – співставність кризових процесів.

Враховуючи факт того, що не має у світі двох повністю однакових економічних систем, рівних як по ступеню розвитку так і по складовим. Отже, кризові явища, в тому числі – значна волатильність, може мати різний ступінь та характер впливу, як наслідок – дії, що направлені на мінімізацію наслідків та впливу в цілому, не можуть бути повноцінно оцінені з точки зору ефективності. Більш того, для повноцінної оцінки ефективності підходів, необхідним є розгляд кризових явищ в одному, або близькому до одного хронологічного періоду.

Зважаючи на наведену вище інформацію, проводити оцінку ефективності підходів щодо мінімізації наслідків волатильності ринку на фінансову стійкість із використанням даних сучасної економічної кризи (з 2014 року) не є ефективним, зважаючи на локальну дію даних явищ, саме – обмеження кризи межами країни. Цікавим є порівняння антикризових підходів в період дії світової фінансової кризи (2008-2012 рр.) зважаючи на масштабність та схожість дестабілізаційних чинників.

Отже, проведемо порівняння підходів мінімізації наслідків волатильності ринку на фінансову стійкість банку (таблиця 1).

Необхідно зазначити, що інструментарій протидії наслідкам волатильності ринків на банківську систему є результатом взаємодії ряду установ в країні де цей інструментарій запроваджується. Так, як бачимо в порівняльній таблиці, дії були проведені і Кабінетом міністрів України, і Національним банком України, і Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, і Державною іпотечною установою. Саме в оперативності реагування, в системних діях в полягає ефективний результат протидії дестабілізаційним чинникам. Вітчизняна практика реагування на дестабілізаційні процеси свідчить про наявність деякої затримки по впровадженню заходів стабілізації, та консервативності дій. Враховуючи вже наявну на той час практику інших держав, що могла би бути застосована в Україні, оперативне втручання регуляторів національного ринку могло би попередити процеси втрати фінансової стійкості, що в т. ч. зменшило би ступінь загострення кризи та чисельність ліквідації банківських установ.

Поряд з цим, порівняльний аналіз антикризових заходів зарубіжних центральних бан-

ків та Національного банку України в системі заходів щодо антикризового управління, які спрямовано на забезпечення фінансово стійкого функціонування банків, свідчить про наявність деяких спільних рис по подоланню кризи в банківських системах.

Перелік заходів та їх наповнення ілюструє факт того, що в Україні проводиться лояльна, консервативна політика по відношенню до банків. Заходи не чисельні та за своєю характеристикою є більш адміністративними. Прямую участь у фінансовому оздоровленню установ держава, на прикладі, кризи 2008 року майже не приймає.

Після 2012 року Національний банк у відповідь на загострення кризи банківського ринку продовжує проводити антикризові заходи. Так за I півріччя 2013 р. Національний банк України оптимізував вимоги щодо формування банками обов'язкових резервів для подальшого стимулювання процесів коливання цін на фінансових ринках, а з 1 липня було збільшено нормативи обов'язкового резервування за залученими коштами в іноземній валюті (крім російського рубля), тоді як нормативи за коштами в національній валюті залишилися на нульовому рівні.

Слід зазначити, що стійка тенденція до зниження інфляції дає змогу Національному банку України активно застосовувати процентну політику для стимулювання процесів зниження волатильності. Зокрема, з метою підтримки ринкових тенденцій із здешевлення вартості кредитів регулятор поступово знижує облікову ставку, яка є базовою щодо інших його процентних ставок і на 1 січня 2014 р. становила 6,5% [4].

До стабілізаційних заходів, що можуть забезпечити фінансову стійкість банківської установи, відносять систему заходів, що направлені на регулювання грошового ринку.

Зважаючи на це, достатньо великої уваги потребує механізм зменшення волатильності валютного ринку. Варто зазначити, що коливання валютного ринку призводить як до соціально негативних явищ так і до зниження стійкості фінансової системи, крім цього, несе глобальну загрозу платоспроможності країни по зовнішнім боргам.

В період значних коливань валютного ринку, спостерігається відтік вкладів, що зумовлено девальваційними очікуваннями вкладників. Наслідком відтоку є виникнення загрози втрати платоспроможності у банківській установі. Саме цьому аспекті великої уваги потребують тенденції, які спостерігаються на валютному ринку.

Дослідження курсової динаміки дають підстави стверджувати, що внутрішні валюти і валюти за зовнішньою конвертацією, до яких віднесено гривню, мають тенденцію до стрімкого знецінення з таких основних причин:

- пропозиція валюти на внутрішньому ринку є зовнішнім чинником і практично не пов'язана з динамікою попиту на неї;

- країни з внутрішніми валютами або валютами зовнішньої конвертації за звичай мають нерозвинуті фінансові ринки;

- національна валюта значно поступається іноземній за рівнем ліквідності, тому власники валюти намагаються її притримувати, створюючи, таким чином, дефіцит на внутрішньому ринку [5].

Регулятор своїми діями намагається стримувати валютні коливання та, в цілому, – девальвацію. Один із основних інструментів, що використовує Національний банк – покриття дефіциту ринку за рахунок задоволення попиту запасами золотовалютних резервів. Саме по цій причині, в період економічних криз рівень золотовалютних резервів значно знижується.

Таким чином, в умовах нестабільності світових валютних ринків міжнародні резерви стають важливим інструментом антикризового регулювання, оскільки саме через них реалізується внутрішній зв'язок між станом національного валютного ринку і станом економіки та забезпечується суто економічне регулювання валютної сфери. Доларизація в Україні залишається

Таблиця 1

Порівняльний аналіз підходів мінімізації наслідків волатильності ринку на фінансову стійкість банків

Проблема, що вирішується:	Мета заходу:	Практика зарубіжних країн:	Вітчизняна практика:
Дефіцит ліквідності	Підтримання платоспроможності установи	США: кредити ФРС надані банкам для погашення строкових зобов'язань	Надання кредитів рефінансування та стабілізаційних позик під заставу активів банку (нерухомості, цінних паперів, кредитів), акцій банку, або майна майнового поручителя (Постанова правління НБУ № 615 від 17.09.2015).
		Іспанія: кредити на оздоровлення банків, з метою можливості очищення активних портфелів банку від токсичних активів.	
		Японія: безвідсоткове кредитування комерційних банків для фінансування значних проєктів	
Концентрація обсягу токсичних активів	Зниження навантаження негативно-класифікованих активів на банки	США: започаткування програми TAPR (програма оздоровлення банку) (10.2008), викуп ФРС роздрібних портфелів банків за рахунок бюджетних коштів	Започаткована програма «Про порядок фінансування завершення будівництва житлових об'єктів із ступенем готовності більше 70% і застосуванням іпотечного кредитування громадян» (Постанова КМУ № 127 від 11.02.2009). Пом'якшення регуляторних вимог щодо обсягу негативно – класифікованих активів, розробка комплексу заходів щодо забезпечення погашення кредитів (Постанова НБУ № 461 від 06.08.2009).
		Іспанія: заснування фонду негативно-класифікованих активів, викуп портфелів банків за рахунок бюджетних коштів.	
		Японія: надання позик платоспроможним банкам на викуп активів установ, що виводяться з ринку	
Ризик втрати фінансової стійкості банку	Оздоровлення фінансової системи	США: започаткування програми TAPR (програма оздоровлення банку) (10.2008), започаткування програми TALF (програма фінансування діяльності банків за рахунок державних гарантій) (11.2008).	Прийняття програми «Про затвердження антикризових заходів фінансової стабілізації» (09.1998, 2005) (спільна постанова КМУ та НБУ № 1413 від 10.09.1998). Запроваджені пом'якшення та окремі вимоги щодо коливання показників діяльності банків (постанова Правління НБУ № 319 від 11.10.2008, 413 від 04.12.2008).
		Великобританія: розробка пакету заходів порятунку фінансової системи (10.2008) відповідно до якого відбувається державна капіталізація комерційних банків.	
		Німеччина: запровадження національного плану стимулювання економіки та банківського сектору (02.2009), відповідно до якого уряд виділяє кошти на пільгове кредитування суб'єктів господарювання	
Стабілізація фінансового ринку шляхом прийняття зобов'язань банків державою	Зниження паніки на фінансовому ринку, попередження відтоку капіталу з банківської системи	Японія, Німеччина, Данія, Ісландія, Ірландія, Австрія, Греція: внесення змін до існуючої системи гарантування депозитів, в частині збільшення частки гарантування вкладів населення до 100% (2008).	Збільшення розміру гарантованої державою суми вкладів фізичних осіб до 200 тис. грн. (рішення Виконавчої дирекції ФГВФО № 27, 08.2012).
		Нова Зеландія, Австралія: запровадження системи гарантування державою вкладів населення.	
Капіталізація банків	Збільшення капіталу банків з метою протидії наслідкам кризових явищ	Іспанія: Прийняття рішення щодо капіталізації ряду банків, в т.ч. одного з найбільшого на ринку (Bankia SA), (04.2012).	Прийнято рішення щодо проведеної капіталізації банків: ПАТ «Родовід Банк», ПАТ «УКРГАЗБАНК» та ПАТ «Банк Київ» (постанова КМУ № 580,567, 566 від 10.06.2009).
		Греція: надання кредитів комерційним банкам державою під заставу цінних паперів з метою капіталізації банків (2008).	

Джерело: [складено особисто на основі: 1, 2, 3, 6]

системною проблемою вітчизняної економіки. Її поява була зумовлена високим рівнем інфляції, стрімкою девальвацією гривні та зниженням її купівельної спроможності на початку 1990-х. Унаслідок цих негативних явищ національні гроші перестали виконувати деякі свої функції.

Використання золотовалютних резервів для покриття дефіциту валюти на ринку є інструментом, що може використовуватись в короткотривалому періоді. Це пов'язано із необхідністю поповнення резервів та підтримки рівня резервів на мінімально визначеному рівні. Використання даного інструменту в довготривалому періоді може поглибити процес девальвації через покриття дефіциту резервів шляхом купівлі центробанком валюти на відкритому ринку. Тим самим відбувається надмірне зростання попиту, що призводить до змін очікувань стосовно зміни динаміки курсу національної валюти.

Ще один не малозначний фактор – наявність системи страхування депозитів. В Україні дана функція покладена на Фонд гарантування вкладів фізичних осіб. Однією з важливих подій 2012 р. стало прийняття профільного Закону України, що регламентує діяльність установи, визначає порядок та механізм її функціонування. Зазначений документ був оцінений міжнародними експертами як один з найдосконаліших в порівнянні з країнами світу.

На сучасному етапі розвитку банківської системи повістю захищеними є «малі» та «середні» вкладники в невеликих за розмірами банках, що відповідає загально визнаній міжнародній практиці. Треба зазначити, що Фонд розробив «Стратегію розвитку Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на 2013-2017 роки», яка передбачає основні пріоритети його розвитку, зокрема, з метою захисту прав і законних інтересів вкладників банків, зміцнення довіри до банківської системи України, стимулювання залучення коштів у вітчизняну банківську систему, забезпечення ефективної процедури виведення неплатоспроможних банків з ринку та ліквідації банків.

Серед інструментарію мінімізації наслідків волатильності ринку на фінансову стійкість банків окреме місце займає капіталізація фінансових установ.

Капіталізація, відповідно до чинного законодавства, може бути як із залученням зовнішнього інвестора, так і шляхом розподілу додаткової емісії. Зовнішнім інвестором може виступати як Національний банк так і будь – який суб'єкт ринку. Як показує практика, входження підтримка державою капіталу банку проводиться тільки по системно важливим банкам. Дану статистику підтверджує капіталізація державою таких банків, як: Родовид, Київ, Хрещатик, Укргазбанк.

Необхідною складовою залучення капіталу через зовнішнього інвестора є наявність перспективи розвитку установи та якості активів. Дані характеристики має невелика кількість працюючих установ без ознаки проблемності, та в рідкому випадку – проблемні установи.

Капіталізація банків державою не завжди є безумовною запорукою постійної успішної роботи установи, прикладом цього є початок процедури примусового виведення з ринку таких банків, як Хрещатик та Родовід. Причина цього

полягає в низькій якості активів, завдяки чому будь-який капітал буде направлений на покриття зростаючого розміру ризику.

Таким чином, рекапіталізація банків, як форма державного регулювання фінансового ринку може бути спрямовано на підтримання стабільності банківської системи, але виключно у випадках наявності потенціалу установи, наявності спроможності відновлення діяльності та у випадку загрози порушення прав кредиторів та вкладників.

Крім зовнішнього інструментарію, в процесі оцінки ефективності підходів мінімізації наслідків волатильності ринку на фінансову стійкість банку, необхідно розглянути внутрішні елементи протидії чинникам дестабілізаційного впливу.

Як вже було згадано в даному дослідженні, банки можуть використовувати наступний інструментарій:

- внутрішні ліміти та нормативи;
- комплекс заходів по управлінню проблемними активами;
- реорганізаційні дії за власною ініціативою;
- капіталізація установи;
- антикризові програми в тому числі – антикризова стратегія роботи установи.

Всі згадані заходи відносяться до системи управління ризиками банку. Так, внутрішні ліміти та нормативи обмежують ризик концентрації та тиску на капітал банку.

Ліміти можуть бути поставлені на всі активні та пасивні операції банку, даний інструмент дає можливість ефективно контролювати діяльність установи та обмежувати конкретні ризики, управління яких вимагається конкретним станом банку та конкретними загрозами.

Встановлені внутрішні нормативи банку стимулюють процес реалізації стратегії в системі визначених лімітів. Отже, даний інструмент є невід'ємним в період значної волатильності ринку.

Заходи по управлінню проблемними активами включають в себе ряд складових, таких як: методологічні, регламентаційні, організаційні, фінансово-бухгалтерські.

Існує окремих інструментарій роботи з управління проблемними активами. Даний інструментарій можливо поділити на внутрішній та зовнішній.

В цілому майже весь внутрішній інструментарій зводиться до реструктуризації активу. Узагальнивши практику, можливо виділити основні елементи:

- зміна графіку погашення кредиту (введення кредитних канікул, надання «грейс-періоду» (відстрочки платежу);
- пролонгація;
- заміна інструменту дохідності – з відсотків на комісійні;
- конверсія;
- проценка частини боргу або нарахованих доходів;
- зниження процентної ставки.

У випадку, якщо внутрішній інструментарій недостатньо впливає на рівень негативно-класифікованих активів, та в цілому на якість активів, застосовується зовнішній інструментарій, що включає в себе:

- передача проблемних активів в управління третій особі (колектору);

- продаж проблемних активів непов'язаній фінансовій компанії на умовах факторингу;
- передача проблемних активів пов'язаній фінансовій компанії;
- сек'юрітизація активів.

Висновки з даного дослідження і перспективи. Перелік заходів регуляторів ринку та їх наповнення ілюструє факт того, що в Україні проводиться лояльна, консервативна політика по відношенню до банків. Заходи не чисельні та за своєю характеристикою є більш адміністративними. Враховуючи наявні наслідки криз як вітчизняного так і зарубіжних банківських ринків, активність втручання держави може зменшити як масштаб так і наслідки кризових явищ.

Враховуючи, що державна політика по підтримці банківського сектору є консервативною, банки на власний розсуд забезпечують організацію антикризових заходів, що дозволені законодавством та можуть призвести до оздоровлення установи, або не допущення поглиблення кризи.

Результат дії всіх перелічених інструментів впливу майже рівний. Зокрема, застосування даних інструментів дає можливість знизити рівень негативно – класифікованих активів, що призведе до покращення якості портфеля в цілому, зменшить рівень резервування, збільшить регулятивний капітал, можливо частково покращить ліквідність установи, зменшить операційні витрати, що можуть бути понесені в процесі управління активом.

Реорганізаційні дії, що проводяться за власною ініціативою також є підходом мінімізації наслідків волатильності ринку, адже, дозволяють оновити структуру, маркетингові елементи та сектора ринку на якому функціонує установа. Як результат – відхід від стресових ділянок ринку, переорієнтація діяльності на більш стабільні сектора.

Всі дані заходи тим чи іншим шляхом поліпшують якість активів, стан ліквідності установи, що в цілому призводить до генерування прибутку.

Вкрай необхідно підкреслити, що ступінь кризи повинна відповідати масштабам антикризових заходів, при цьому заходи повинні бути комплексними та с завершеним технологічним циклом.

Список літератури:

1. Барановський О. Антикризові заходи урядів і центральних банків зарубіжних країн // Вісник Національного банку України. – 2009. – № 4. – С. 8-19.
2. Міщенко В., Крилова В., Ніконова М. Реструктуризація кредитів в умовах кризи: світовий досвід і можливості застосування в Україні // Вісник Національного банку України. – 2009. – № 5. – С. 12-17.
3. Відновлення фінансової стійкості банківської системи України: антикризові заходи // Вісник Національного банку України. – 2009. – № 5. – С. 3-12.
4. Турбанов А.В. Антикризисные механизмы в банковской системе // Деньги и кредит. – 2012. – № 1. – С. 20-23.
5. Рисін В.В. Оцінка ефективності антикризового регулювання діяльності банків в Україні // Вісник Університету банківської справи Національного банку України. – 2010. – № 2 (8). – С. 103-111.
6. Серія консультативних робіт Інституту економічних досліджень та політичних консультацій (німецька консультативна група) URL: http://www.ier.com.ua/files/publications/Policy_papers/German_advisory_group/2008/PP_08_2008_ukr.pdf.

Гарбар Е.С.

Киевский национальный торгово-экономический университет,
Фонд гарантирования вкладов физических лиц

ОЦЕНКА ЭФФЕКТИВНОСТИ МИНИМИЗАЦИИ ПОСЛЕДСТВИЙ ВОЛАТИЛЬНОСТИ НА ФИНАНСОВУЮ СТОЙКОСТЬ БАНКА

Аннотация

В статье обоснована необходимость реализации комплексных мер для обеспечения минимизации следствия влияния волатильности на финансовую стойкость банков всеми участниками рынка. Рассмотрены подходы по обеспечению снижения уровня влияния дестабилизационных факторов на основе зарубежного и отечественного опыта. Проведен критический анализ действий регуляторов рынка. Проведен анализ инструментария банков, который направленный на обеспечение минимизации последствий волатильности на финансовую стойкость. На основании проведенного исследования сделаны выводы и даны рекомендации.

Ключевые слова: финансовая стойкость, анализ деятельности банка, эффективное управление, финансовый рынок, индикаторы деятельности банка.

Garbar E.S.

Kiev National University of Trade and Economics,
Deposit Guarantee Fund

EFFICIENCY APPROACHES EVALUATION CONCERNING DOWNSIZING VOLATILITY CONSEQUENCES THAT INFLUENCE FINANCIAL BANK FIRMNESS

Summary

The article deals with the necessity of taking complex measures in order to achieve the minimization of volatility consequences on the financial bank firmness by all market participants. The article shows various approaches as to how to provide the decrease of factors that result in the disruption of banks' performance. The provided approaches are based on foreign and home market experience. The article also highlights critical analysis of regulatory authorities' actions. We also carried out the analysis of banks' tools that are aimed at minimization of volatility consequences on financial firmness. Based on the carried out research the author comes to his own conclusions and gives some recommendations concerning the highlighted problem.

Keywords: financial stability, bank performance analysis, effective management, financial market, bank activity indicator.